

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Plantarum monstra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

(contra naturam luminis, alioqui non diutiùs perseverantis, quàm à præfente corpore luminoso conseruatur) etiam à sole, vel lucerna remotus, & in obscuro loco, aut pileo aspectus adhuc velut ardens lumen retineret.

XIV.

In metallis quoque pro monstro habitum est, quòd, imminente Romanis primo ciuili bello, mures *aurum* in templo roferint, & capta ex his femina quinos masculos in municipula enixa sit, quæ tres ex illis deuorauit; *tubarumq;* clangor in aëre concreperit. Nequaquam aliàs auro mures, sed fures insidiantur; & tubarum clangor in aëre, ob ipsam tubarum & tubicinum absentiam est prodigiosus; sicut & in *nonis*

1. Cor. 15. 52.

fina tuba erit. Canet enim tuba, & mortui resurgent incorrupti. Talia in ære signa multa contigerunt, si miracula pro monstris essent habenda, quæ non naturæ, sed diuinæ potentie effectus, quia naturæ vim ordinemque excedunt, non immerito prodigia saltem vocantur, tamen si vera monstra non sint, cum non sint naturæ aberrantis. Duo eiusmodi exempla, paulo infra referemus, de significato monstrorum acturi. Hac sola hic abundè nos excitare possunt, ad laudes Domino dicendas, *qui facit mirabilia.*

Iudic. 13. 19.

XV.

Valer. Max.
lib. 1. cap. 6.
Plin. lib. 8.
Nat. hist. c. 18

Viuentium plura occurrunt vel ficta, vel vera monstra; & in plantis quoque. Sic in Boeotia derosæ à locustis sicut germinauerunt. Sic Laodiceæ, adueniente Xerxe, platanus in oleam mutata est. Sic Neronis principatu arbores dicuntur sedem mutauisse. Sic Trallibus, in eade Victoriæ, palma viridis, sub Cæsaris statua, inter coagmenta lapidum iustæ magnitudinis enata est. P. Ælio, Cn. Cornelio Coll. quo anno superatus est Annibal, in arboribus nata sunt frumenta. Et C. Lepidus, apud Plinium testis est, arbores locutas, ac olius in totum ambusta reuixit. Quæ, si vera sunt, idem de his arboribus sentiendum est, quod de quercu Dodonæa Stygijs arboribus loquace. *Prope Harlemsium, ait Ionstons, Rhabarbarum Anno 1585. erutum, humanam manum cum unguibus, & distimulissimis digitorum lineamentis obtinens. Piceturam Leida, apud D. Bodarcium vidimus.* Putantur quedam prodigiosa, quia inuicta nobis, licet consueta naturæ. Ita sub imperio Prece Ioannis

Herodot. l. 2.
Ionstons. in
admirand.
cap. 35.

nis, ex arena quotidie procreſcunt arbuſcule quedam, vſque ad meridiem, poſtea ad occaſum ſolis denuò redeunt in terram, ita vt non ampliùs appareant. *Atque hoc quotidie, ait Monteuillanus. Fructus, quos ferunt, nemo carpit metu ſcintillationis; qui ſanè non imprudens eſt: quamquam & flores quidam, vno duntaxat die perdurant; vt adeò & naturè hoc poſſe eſſe opus. Redire autem in terram eiufcemodi plantæ videntur, dum aridè decidunt, & in puluerem rediguntur, ſicut homo natus de muliere, breui viuens tempore, qui quaſi ſlos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra. Quia omnis caro vt fœnum; & omnis gloria eius, tamquam ſlos fœni: exaruit fœnum, & fœci decidit.* Sagunti puer reuerſus eſt in vterum matris, eo anno, quo Saguntus ab Annibale deleta eſt, cur plantè non poſſent à què citò in gremium matris ſuæ reuerti? Sunt animalia quædam ephemera, cur non & terræ germina poſſint eſſe talia? Sæpe aliquid naturæ monſtrum putatur, quod aliunde eſt oriundum. Megaris diu ſtetit Oleaſter in foro, quæ arbor fatalis habebatur excidio vrbi præmonitè oraculo, cum arbor arma peperiſſet, quod ſuccisè accidit, ocreis galeisquè intus repertis; quia olim viri fortes illi ſua affixerant arma, quæ cortice etas longa ambiente occultauerat. Ni priùs ibi ſuſpenſa fuiſſent, numquam arbor illa arma peperiſſet. Ad eundem modum credibile eſt, imagines quaſdam ſacras arboribus appenſas, corticibus inuolutas, & à tempeſtate atque imbribus ſeruatas, in pietatem poſteriorum, quorum tempore detectæ & inuentæ fuerunt, vt tanto emolumento, quanto ſtudio colerentur.

In beſtijs, ſimili euentu, diſſimili ortu, duo monſtra reperta ſunt, noſtro tempore, cum enim in lapicidina quadam petra ingens ferramentis finderetur, apparuere duo canes, capacem ſui, in eadem petra, concauitatem replentes; abſque omni ſpiraculo. Videbantur ex leporariorum genere; ſed truces vultu, quaſi ex Cerberi proſapia; odore graues, quaſi ex Auerno; pilorum expertes. Et vnus quidem citò defecit; alterum ſtupendæ edacitatis Henricus Wintonienſis Epicoſpus, multis diebus in delicijs habuit. Refertur ibidem ab eo-

M a m m a d e m

Monteuill.
pag. 125.

Iob. 14. 1.
1. Petr. 1. 24.

Plin. lib. 16.
cap. 39.

XVI.
Ncobrug. c. 2.